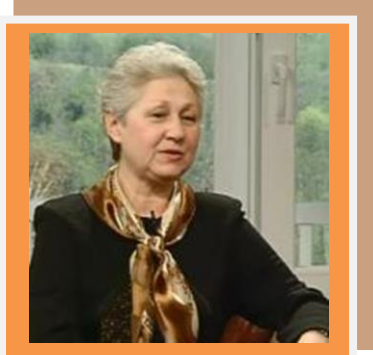

Osobné skúsenosti

2. Natália Balakina

Od detstva na mňa veľmi silno vplývala príroda. Cez rozjímanie o prírodných krásach som sa začala zamýšľať: Kto je Autor toho všetkého? Aký je On (tento Autor) veľký! Aj keď som vtedy nepoznala Boha, videla som Jeho tvorivú silu, Jeho lásku k nám, ľuďom. Modliť sa som vtedy nevedela, chcela som spoznať Boha bližšie, no nevedela som - ako. Spoznala som Ho cez životné ťažkosti.

Keď mal môj najstarší syn 10 rokov, stal sa závislý na vdychovaní jedovatých chemických látok, ktoré spôsobujú stav podobný opitosti. Dlhý čas som o tom nič nevedela a syn to samozrejme tajil. Keď som sa o tom dozvedela, dostala som strach, že stratím svojho syna. Ďalej sa to zhoršovalo tak, že syn začal brať drogy. Plakala som a prosila som ho, aby to nechal, no nič nepomáhalo. Potom ma niekoľkokrát predvolali kvôli nemu na políciu. Pociťovala som absolútnu bezmocnosť, upadla som do depresie, nechcelo sa mi ísť domov. V tom čase sa vedľa prístáhovali noví „veselí“ susedia a ja som zo zúfalstva začala fajčiť a piť s nimi alkohol, aby som zabudla na realitu.

V roku 1993 začali proti synovi trestné konanie. Zdalo sa, že moje trápenia nebudú mať konca. V tom čase mi na dvere zaklopali mladí ľudia, ktorí mi ponúkli kúpiť si duchovnú literatúru. Kúpila som si od nich knihu s názvom „Riešenie všetkých problémov“. Keď som čítala túto knihu o Kristovi, slzy mi tiekli prúdom. Mladí ľudia ma pozvali na bohoslužbu do svojej cirkvi a ja som neodmietla. Keď som tam prišla, prvé, čo ma strašne prekvapilo - bol výraz dobroty a zdvorilosti na tvárach prítomných. Všetci mali Bibliu a študovali ju a u mňa vznikla silná túžba pochopiť túto knihu. Po niekoľkých mesiacoch navštevovania tejto cirkvi som sa naučila modliť sa, rozprávať sa s neviditeľným Bohom jednoduchým ľudským jazykom. Bol to On, Kto sa ku mne predtým prihovárал - jazykom prírody, drahý Kristus, náš Stvoriteľ a Spasiteľ.

Medzitým problémy so synom stále pokračovali. V roku 1994 bol odsúdený za spoluúčasť pri krádeži. Okrem toho bol už predtým trikrát odsúdený. Keď som o tom povedala v cirkvi, všetci sa ku mne správali so súcitom, začali sa za môjho syna modliť. Syn strávil vo väzení šesť mesiacov. Potom ho zobrali do armády.

V tom čase som prijala krst, ktorý zanechal vo mne nezabudnuteľný pocit: akoby som sa narodila znova. U syna sa v armáde objavili zdravotné problémy a o sedem mesiacov ho prepustili domov. Potom znova vykonal trestný čin, tentoraz najzávažnejší - vraždu. Rozhodol sa, že „vezme nohy na plecia“. Keď som sa o tom dozvedela, dva dni som nič nejedla, len som kľáčala na kolenách a prosila som Boha, aby odpustil synovi. Po dvoch dňoch som

pocítila v srdci pokoj, pochopila som, že to je odpoveď na moju modlitbu a že Boh riadi okolnosti. V ten istý deň sa syn rozhodol dobrovoľne vzdať polícií a prišiel domov.

Hrozil mu rozsudok na 12 rokov väzenia. Bol to pre neho hrozný šok a tak ma prosil: „Mami, modli sa za mňa, aby ma tento údel minul. Chcem žiť normálne, mať rodinu, budem veriť v Boha, keď mi On teraz pomôže!“ Začala som sa intenzívnejšie modliť, spolu so mnou sa modlili ľudia z niekoľkých cirkevných spoločností. Modlili sme sa zato, aby sa v živote môjho syna stalo to, čo chce Boh: „Nech sa stane Tvoja vôľa, Bože!“. Modlili sme sa aj za väzenský personál i za odsúdených, aj za rodinu zavraždeného. Výsledok bol, že na súde sa udiali neuveriteľné, ohromujúce udalosti. Sudkyňa, ktorá mala syna odsúdiť na celých 12 rokov, sa z nejakých dôvodov nedostavila na pojednávanie. Nakoniec mu namiesto 12 rokov dali len 3 roky, pričom nebrali do úvahy predošlé obvinenia, a žiadne úplatky som nikomu nedala. Môj neveriaci syn povedal, že v tom vidí v Boží zásah.

Potom som sa začala modliť zato, aby Boh pomohol synovi vo väzení počuť Božie Slovo. A Boh zariadil okolnosti tak, že niektorí ľudia z našej cirkvi začali chodiť práve do toho väzenia, kde bol uväznený, s humanitárnou pomocou a zároveň vysvetľovať Evanjelium. Syn vo väzení začal chodiť na tieto stretnutia a začal čítať Bibliu. Po roku veriacim z neznámeho dôvodu zakázali chodiť do väzenia. Vtedy som začala prosiť Pána, aby poslal synovi vo väzení veriaceho človeka. A Boh mu poslal takého človeka. Volali ho Timur. Veľmi synovi pomohol. Syn prestať fajčiť, začal sa modliť, písal mi listy s duchovnou tematikou, ktoré som potom čítala v cirkvi.

Keď syna prepustili z väzenia, začali za ním chodiť starí kamaráti. To prehlušilo dobrý vplyv a syn začal opäť fajčiť a piť. Znova som sa modlila: „Pane, pomôž, už si toľko pre neho urobil, nenechaj ho v tom, daj mu dobrú prácu, pošli mu veriacich kamarátov.“ Ten istý Timur našiel synovi prácu, kde pracovali iba veriaci ľudia. Syn začal navštevovať cirkevné spoločnosti, ale stále pokračoval vo fajčení a pití. Bolo mi jasné, že o neho prebieha boj medzi silami dobra a zla, ale rozhodnutie zostávalo na ňom. Pokračovala som v intenzívnych modlitbách za neho. Raz som rozhodla cez deň nič nejесť, len čítať Bibliu a modliť sa. V ten deň po návšteve bohoslužby mi syn dôverne pošepkal, že sa mu zapáčila dcéra pastora. Navyše rozmýšľal, že by sa s ňou chcel oženiť, aj keď sa ešte vôbec nepoznali. Zostala som prekvapená a bola som presvedčená, že je to nemožné, avšak predsa som mu navrhla, že sa môžeme spolu pomodliť za túto vec. Ale on zrazu povedal, že je veľmi unavený a chce sa mu spať, no predtým, ako si ľahol, mi povedal: „Mami, idem spať, ale ty sa zatiaľ pomodli za mňa.“ Spal 8 hodín. A po celý ten čas som kľáčala na kolenách pri jeho lôžku, ruku položenú na ňom a modlila som sa, aby Boh z neho urobil nového človeka, pomohol mu zbaviť sa všetkých škodlivých návykov a dal mu za manželku dcéru pastora, ak je to Božia vôľa. A Boh urobil s ním zázrak: syn sa prebudil ako nový muž! Od tej noci nevyfajčil ani jednu cigaretu, nevyopil ani jeden pohárik: úplne nato stratil chuť. Čoskoro bol pokrstený a o rok neskôr sa oženil s tou istou dievčinou, o ktorej sníval! Teraz majú šesť detí. V súčasnosti syn študuje, aby mohol byť pastorom, káže ľuďom o Kristovi a je šťastný s Bohom.

Nedávno mi syn venoval k mojim narodeninám slová z Biblie, z 1. knihy Samuelovej, 1. kapitola, 27. verš, ktoré zarámoval, aby som si ich mohla zavesiť na stenu: „*Za tohto chlapca som sa modlila, a Hospodin mi dal to, čo som si prosila od Neho.*“

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

